

Ὁ φοινικόπτερος

Τὸ πτηνόν, τὸ ὁποῖον παρίσταται ἐνώπιον τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μου, καλεῖται Φοινικόπτερος· εἶναι δὲ ὡς βλέπετε πτηνὸν ὠραῖον· θὰ ἐφαίνετο δὲ ὠραιότερον ἔάν ᾤτο ἐξωγραφημένον μὲ τὰ ὠραῖα φυσικὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα φέρει· διότι τὸ μὲν ῥάμφος εἶναι κίτρινον, ἐκτὸς τοῦ καμπύλου μέρους αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι μαῦρον· τὸ χρῶμα τῶν πτερῶν, ἐκτὸς τοῦ τῶν κονδυλίων,

τὰ ὁποῖα εἶναι μαῦρα, εἶναι βαθὺ πορφυροῦν, καὶ οἱ πόδες μελαγχρῖνοι. Τὰ σταθερὰ ταῦτα χρώματα δὲν ἔχει ὁ φοινικόπτερος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ τὰ ἀποκτᾷ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του· διότι τὸ μὲν πρῶτον ἔτος ἔχει χρῶμα λευκόφαιον καὶ τὸ δευτέρον κόκκινον ἢ ῥόδινον εἰς πολλὰ μέρη.

Τὸ μῆκος τοῦ φοινικοπτέρου ἀπὸ τῆς ἄκρας τοῦ ῥάμφους μέχρι τῆς ἄκρας τῆς οὐρᾶς εἶναι συνήθως δύο πηχῶν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τοῦ ῥάμφους μέχρι τοῦ ἄ-

κρου τῆς οὐρᾶς δύο πηχῶν καὶ ἐν τρίτον τοῦ πήχους· καὶ τὸ βάρος του τρεῖς περίπου ὀκάδας.

Ὁ φοινικόπτερος ἀπαντᾷται εἰς πάσας τὰς θερμὰς

ὁποίας ἐναποθέτει τὰ ὠὰ του, 2—3 τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἐπωάζει αὐτὰ ἱστάμενος ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν του καὶ

καλύπτων αὐτὰ διὰ μόνῃς τῆς οὐρᾶς του, ὡς φαίνεται

Ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ θεωρῶν τὴν εἰς τὸν τοῖχον γραφὴν (Δανιὴλ ε΄.)

χώρας τοῦ κόσμου—διάγει δὲ κατὰ κοπάδια καὶ εἶναι πτηνὸν ἀποδημητικὸν ἀνῆκον εἰς τὴν οἰογένειαν τῶν χηνοειδῶν, ἀγαπᾷ δὲ τὰς τελματώδεις καὶ παραλλοὺς ἐρημίας, ὅπου καὶ κτίζει τὴν φωλεάν του ἐκ πηλοῦ, μὲ τὴν βράσιν πλατεῖαν, ὅσον δὲ προβαίνει πρὸς τὰ ἄνω στενὴν, ὥστε ἀποτελεῖ κῶνον ἀποκεκομμένον ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ κάμνει κοιλότητα, ἐντὸς τῆς

ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ. Ὁ Φοινικόπτερος τρέφεται ἀπὸ μαλάκια, αὐγὰ ἰχθύων καὶ ἔντομα.

Εἶναι πτηνὸν δειλὸν καὶ διὰ τοῦτο ἀποφεύγει τὰ μέρη, ὅτινα συγχάζονται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ σὰρξ αὐτοῦ κατὰ τινας μὲν εἶναι νόστιμος ὡς ἡ τῆς πέρδικος, κατ' ἄλλους δὲ δὲν διαφέρει τῆς σαρκὸς τῆς χηνός. Τὰ πτερά του εἶναι λεπτότατα καὶ χρησιμεύουν

ὡς τὰ τοῦ κόκνου. Εἰς τὴν νῆσον Σαρδηνίαν ἐκ τῶν δεξιῶν τοῦ μηροῦ κατασκευάζουσιν οἱ χωρικοὶ αὐλὸν, τοῦ τοῖου ὁ ἦχος λέγεται γλυκύτατος.

Ὁ φοινικόπτερος ἐξημεροῦται εὐκόλως, ἀλλὰ δὲν ἀντέχει εἰς τὸ φύχος καὶ σπανίως ζῇ ἐπὶ πολλὸν χρόνον.

ΤΟ ΔΙΨΩΝ ΔΙΑ ΜΑΘΗΣΙΝ ΑΦΡΙΚΑΝΟΠΟΥΛΩΝ.

Πάντες ἡμεῖς θαυμάζομεν καὶ ἐπαινοῦμεν τοὺς νέους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκ πνιγρῶν καὶ ἀμαθῶν γονέων διὰ τῆς τιμότητος, δραστηριότητος καὶ εὐσταθείας τῶν καταβάλλουσι μεγάλα καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀνυπερβλητὰ ἐμπόδια καὶ ἐπὶ τέλει φθάουσιν εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν κοινωνικῆς περιωπῆς, χρησιμότητος καὶ εὐπορίας. Ἀλλὰ τὰ παραδείγματα ταῦτα συμβαίνοντα εἰς χώρας, ὅπου τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τῆς μαθήσεως εἶναι καταφανῆ εἰς ὅλους, χάνουσι πολλὰ ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν καὶ ἀξιεπαινον αὐτῶν παραβαλλόμενα μὲ ὅμοια παραδείγματα παιδίων γεννηθέντων καὶ ἀνατραφέντων εἰς ἀγρίους χώρας καὶ μεταξὺ ἀγρίων φυλῶν.

Ἐν τοιαύτῳ παραδείγματι μᾶς παρέχει ἡ προκειμένη εἰκὼν. Ὁ Ἀφρικανόπουλος, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα ἔχου-

σιν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται ἐνώπιόν των, ἀνέχει εἰς μίαν τῶν ἀγρίων φυλῶν τῆς Ἀφρικῆς· ἰδὼν δε, κατὰ τύχην, Ἀγγλοὺς τινὰς ναύτας, τοσοῦτον κατελήφθη ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ γείνη ὅμοιος αὐτῶν, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν χώραν, ὅπου οἱ ἄνθρωποι γίνονται τόσο διαφορετικοὶ ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του, —τὴν Ἀγγλίαν!

Ἀλλὰ δυστυχῶς οὔτε ποῦ ἦτον ἡ Ἀγγλία, οὔτε πῶς νὰ ὑπάγῃ ἐγνώριζε· τοῦτο ὅμως δὲν τὸν ἀπῆλπισε, ἀλλὰ πλησιάζας ἕνα ἐξ αὐτῶν, « Πῶς ἔμπορεῖ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν Ἀγγλίαν; » εἶπε.

« Μὲ πλοῖον, καθὼς τὸ ἰδικόν μας, » ἀπεκρίθη ὁ ναύτης.

« Λοιπὸν μὲ πέρνετε ν' ἄρθω; »